

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/79/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214010124
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6214010124.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného Q. Z., pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 26. augusta 2015 odvolanie obžalovaného ako aj okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 26.03.2015 sp.zn. 3T/7/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 26.03.2015 sp.zn. 3T/7/2014 vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný Q. Z. podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 46 Tr. zák. o d s u d z u j e na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu na 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd z r u š u j e výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II. sp.zn. 1T/40/2013 zo dňa 12.04.2013, právoplatným dňa 05.07.2013 vo výmere 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 50 ods. 2 a § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. sa mu u k l a d á povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné voči G. Z., nar. XX.XX.XXXX a F. Z., nar. XX.XX.XXXX, v sume 2.920,- Eur.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Q. Z. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 26.03.2015 sp.zn. 3T/7/2014 bol obžalovaný Q. Z. uznaný za vinného z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 27.11.2012 v čase okolo 12.00 hod. v predajnom priestore obchodu BILLA v meste Leopoldsdorf/ Marchfeld v nákupnom centre v Rakúskej republike sa Z. F. zmocnil peňaženky P. N., nar. XX.XX.XXXX,

bytom R. E. K. XX, X. XXXX Q., ktorú mala v kabelke pri sebe spolu s hotovosťou 200,- Eur a bankomatovou kartou typu MAESTRO AMERIKAN EXPRES, ktorú Z. F. a Q. Z. spoločne neoprávnené použili na úhradu nákupu tovaru v Rakúskej republike dňa 27.11.2012 na čerpacej stanici OMV Tankenstelle, Peter Apfebeck, Breitenleer Strasse West 108, 1220 Viedeň o 12.49 hodine o 12.50 hodine, v predajniach Deichman Gewerbestr. 2e, Gewerbepark 1220 Viedeň Stadlau o 13.02 hodine a 13.06 hodine, v predajni Sportexperts Gewerbeparkstrasse, 1220 Viedeň, Stadlau o 13.33 hodine a 13.37 hodine, pričom dňa 28.11.2012 bolo hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Veľký Krtíš kontrované motorové vozidlo značky Fiat Marea, evidenčného čísla F. XXX L., v ktorom sa nachádzali Q. Z. a Z. F. spolu s tovarom a to oblečením a obuvou zabalených v originálnom balení spolu s pokladničnými dokladmi z horeuvedených predajní, čím poškodenej P. N. spôsobili škodu vo výške 2.500,- Eur.

Za to mu bol uložený podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere jedného roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd spolu s uložením súhrnného trestu zrušil výrok o treste, uloženom trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 12.04.2013 sp.zn. 1T/40/2013 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 50 ods. 2 a § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. mu súd uložil povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné voči G. Z., nar. XX.XX.XXXX a F. Z., nar. XX.XX.XXXX sumu 2.920,- Eur.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podali odvolanie, a to za obžalovaného Romana Z. jeho obhajca, nakoľko sa na okresnom súde vykonávalo konanie ako proti ušlému a aj okresný prokurátor.

Obhajca obžalovaného v písomných dôvodoch uviedol, že s rozhodnutím súdu prvého stupňa nesúhlasí, pretože nebolo preukázané, že by obžalovaný Z. úmyselne vedel, že kreditná karta, ktorou platil spoločne s obžalovaným F., bola odcudzená obžalovaným F.. Aj v prípravnom konaní uviedol obžalovaný Z., že až keď odchádzali z Rakúska, tak mu F. povedal, že karta je ukradnutá. Iniciátorom cesty do Rakúska bol obžalovaný F. a Q. Z. mal za odplatu vykonať túto cestu v podstate len ako taxikár. Ďalej dodal, že aj v nákupnom centre používal sám F. platobnú kartu a až na benzínke s ňou platil Q. Z., a to len na nabádanie Z. F., že si môže sám na kartu kúpiť to, čo chce. Nebolo teda preukázané, že by Q. Z. mal vedomosť o tom, že kartu ukradol F.. Navrhol preto odvolaciemu súdu, aby zrušil napadnutý rozsudok a Q. Z. oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo jednoznačne preukázané, že by sa obžalovaný skutku dopustil.

Okresný prokurátor podal odvolanie do výroku o treste, pretože podľa jeho názoru neboli dodržané zákonné ustanovenia pri ukladaní súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák. Súhrnný podmienčný trest odňatia slobody uložený Okresným súdom vo Veľkom Krtíši obžalovanému Q. Z. za prejednávajúcu sa trestnú činnosť je neprimeraný a nezodpovedá účelu trestu v uvedenom ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. a týmito ustanoveniami sa pri ukladaní trestu okresný súd neriadil, lebo nebral do úvahy okolnosti prípadu a spôsob, akým bol trestný čin obžalovaným spáchaný a ani okolnosti, vzťahujúce sa k osobe páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

Ďalej dodal, že najprísnejším trestným činom, podľa ktorého je potrebné v uvedenom prípade ukladať súhrnný trest podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu je prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s trestnou sadzbou odňatia slobody jeden až päť rokov. Pri rovnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností preto je potrebné obžalovanému uložiť trest v rámci tejto individuálnej trestnej sadzby v rozpätí jeden až päť rokov, avšak trest uložený len vo výmere jedného roka, teda na úplne spodnej hranici trestnej sadzby tak, ako bol uložený okresným súdom, nie je postačujúci z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie. Takisto nebolo postupované správne zo strany súdu, keď obžalovanému uložil skúšobnú dobu podmienene odsúdenia len na dobu osemnásť mesiacov, pretože ide o rovnakú dĺžku skúšobnej doby podmienene odsúdenia, aká bola stanovená v rozhodnutí Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 1T/40/2013, ktorá trvala len do 05.01.2015. Táto skúšobná doba teda už uplynula, teda napadnutým rozsudkom bola uložená súhrnná skúšobná doba vo výmere osemnásť mesiacov,

do ktorej vzhľadom na ukladanie súhrnného trestu je potrebné započítať už uplynutú skúšobnú dobu v rovnakej výške 18 mesiacov, ktorá bola určená predchádzajúcim rozsudkom Okresného súdu Bratislava II.

Uložený súhrnný trest je teda napadnutým rozsudkom zo dňa 26.03.2015 bez praktického významu, keďže skúšobná doba podmieneného odsúdenia podľa tohto rozhodnutia uplynula ešte pred jeho vydaním a to dňa 05.01.2015. Poznamenal, že podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Navrhol preto odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a obžalovanému uložil prísnejší podmienený trest odňatia slobody s dlhšou skúšobnou dobou.

Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného zopakoval dôvody, ktoré uviedol v písomnom vyhotovení odvolania, navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a jeho klienta spod obžaloby oslobodiť.

Krajský prokurátor predniesol svoj návrh v súlade s písomným vyhotovením odvolania a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložiť prísnejší podmienený trest odňatia slobody s dlhšou skúšobnou dobou.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, či nie je daný dôvod pre jeho zamietnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je dani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., a preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obhajcu obžalovaného dôvodné nie je, naproti tomu odvolanie okresného prokurátora možno v plnej miere akceptovať.

Úvodom treba uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, tvoriacim podstatu súdeného trestného činu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že predmetný skutok v odsudzujúcej časti napadnutého rozsudku sa stal spôsobom, popísaným v rozsudku, že ho spáchal obžalovaný Q. Z. a že z jeho konania nastal tam uvedený následok. Nepochybne bola preukázaná aj subjektívna stránka žalovaného prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., ako aj jeho zákonné znaky, a preto v tomto smere vznesené odvolacie námietky obhajcu obžalovaného sú neopodstatnené.

Odvolacie námietky obhajcu obžalovaného Q. Z. v tom zmysle, že zo spáchania žalovanej trestnej činnosti sa necíti byť vinným, odvolací súd nepovažoval za dôvodné, nakoľko takáto jeho obhajoba bola vykonaným dokazovaním jednoznačne vyvrátená. Odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, obžalovaný spáchal. Podľa odvolacieho súdu prvostupňový súd totiž vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné a nevyhnutné dôkazy v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. a nasl., ktoré potreboval pre svoje rozhodnutie. Vykonané dôkazy potom vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako to ukladá § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd presvedčivým spôsobom vyložil v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por., ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a podrobne vyložil aj svoje právne úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a právnej kvalifikácie zisteného skutku. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia je tiež zrejmé, ako sa vyrovnal s tvrdením obhajoby najmä v tom smere, že obžalovaný sa ku skutku, ktorý mu kládla obžaloba za vinu v prípravnom konaní nepriznal. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na v zápisnicu o konfrontácii medzi obvineným Z. F. a obvineným Q. Z., kde obvinený Q. Z. na otázku vyšetrovateľa, že kto platobnú kartu ukradol uviedol, že to bol Z. F. a túto skutočnosť mu oznámil vtedy, keď spolu nakupovali. To znamená, že o tom, že karta bola kradnutá, sa obvinený Q. Z. nedozvedel až v neskoršom štádiu, ako to tvrdila obhajoba, ale v priebehu doby, keď sa s kartou priamo platilo. Pri uvedenom platení obžalovaný bol vedomý si toho, že karta Z. F. nepatrí, ale táto bola odcudzená. Okrem toho v závere konfrontácie Q. Z. uviedol, že sa dobrovoľne ku skutku, za ktorý mu bolo vznesené obvinenie priznáva, svoj čin ľutuje a prejavil ochotu nahradiť poškodenému spôsobenú škodu.

V súhrne možno teda bez akýchkoľvek pochybností uzavrieť, že obžalovaný dňa 27.11.2012 použil ako spolupáchateľ platobný prostriedok, ktorý sa do jeho moci neoprávnenne dostal, čím spáchal prečin neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák.

Vzhľadom na vyššie uvedené teda možno konštatovať, že odôvodnenie rozhodnutia vo vzťahu ku konaniu obžalovaného zo strany súdu prvého stupňa je nutné vyhodnotiť ako správne a plne akceptovateľné.

Zo spisu ďalej možno zistiť, že podľa výpisu z registra trestov obžalovaný Q. Z. bol dvakrát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom samosudcu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 1T/40/2013 zo dňa 12.04.2013 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený podľa § 207 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. n) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok a šesť mesiacov a podľa § 50 ods. 2 a § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. sa uvedenému uložila povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné voči G. Z., nar. XX.XX.XXXX a F. Z., nar. XX.XX.XXXX dlžné výživné v sume 2.920,- Eur.

Zo správy o povesti na obžalovaného možno zistiť, že po dobu posledných dvoch rokov nebolo voči menovanému vedené konanie pre porušenie právnych predpisov, spadajúcich do kompetencie riešenia orgánov miestnej samosprávy. Menovaný na adrese N. XXX, C., býval spoločne s otcom, ale už tam tri mesiace nebyva a jeho trvalé bydlisko nie je známe.

Berúc v úvahu všetky okolnosti, uvedené v § 34 ods. 1 Tr. zák. a nasl., odvolací súd dospel k záveru, že trest uložený prvostupňovým súdom obžalovanému Q. Z., vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenie nie je v súlade s ust. § 34 ods. 1 a nasl. Tr. zák. Podľa tohto ustanovenia totiž trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, zabráni mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Možno plne akceptovať dôvody, ktoré uviedol prokurátor v písomnom vyhotovení odvolania v tom smere, že trest, ktorý uložil súd prvého stupňa, tomuto ustanoveniu nezodpovedá, poukazujúc aj na predchádzajúce odsúdenie, kedy vlastne obžalovanému bola uložená skúšobná doba podmienene odsúdenia v rovnakej výške, ako to bolo uskutočnené aj zo strany súdu prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí, čím došlo k stavu, že skúšobná doba vlastne uplynula dňom 05.01.2015.

Z ust. § 42 ods. 2 veta druhá vyplýva, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Riadiac sa vyššie uvedeným ustanovením potom odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému pri priznaní jednej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. uložil podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov s tým, že výkon tohto trestu mu podmienene odložil na dobu 30 mesiacov. Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste, uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 1T/40/2013 zo dňa 12.04.2013, právoplatným dňa 05.03.2013 vo výmere šesť mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Okrem toho z predchádzajúceho trestného rozkazu mu uložil aj povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné voči G. Z., nar. XX.XX.XXXX a F. Z., nar. XX.XX.XXXX sumu 2.920,- Eur.

Len takto uložený trest odvolací súd považuje za trest primeraný, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, na ktoré bolo zo zákona pri úvahách o druhu a výmere trestu povinný prihliadnuť a splní sa tak účel trestu či už vo vzťahu k individuálnej, ako aj generálnej prevencii.

Keďže odvolanie obžalovaného dôvodné nebolo, odvolací súd ho v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.